

Secretele meseriei

Val

Îmi amintesc câteodată,
Din anii de ucenicie,
De-o vobă foarte-adevărată
Ce mi-o spuneau bătrânii mie,

Și de atunci o știu, de-o viață,
Fi'nd românească de natură:
"O meserie se învață,
Dar totodat' se mai și fură"!

Acuma eu, la teorie,
De nota zece-am fost mereu,
În schimb, la practică, urgie,
Păi, să mă ierte Dumnezeu,

Atâtea trucuri și secrete
De la maestrul meu din jur,
Cu câtă-ambiție și sete,
N-am fost în stare să le fur!

Căci...greu se fură-o meserie,
Că-i de tâmplar, frezor, cismar,
Dovadă e, că azi, bădie,
Un bun meseriaș e rar,

De-aia, cum văd, fără de glume,
Din Dăbuleni la Cotroceni,
Din câte meserii-s pe lume,
Cam toți sunt politicieni,

Fi'ndcă de-un timp, în România,
C-un doctorat, chiar plagiat,
Politica e meseria
Cea mai ușoară de furat!

Valeriu Cercel